

Stjórnmálaályktun 12. landsfundar Kvennalistans að Varmalandi í Borgarfirði dagana 11. til 13. nóvember 1994

Atvinnumál og kjör kvenna, málefni fjölskyldunnar, uppstrokkun á launakerfinu og umhverfismál verða meðal meginbaráttumála Kvennalistans í komandi kosningabaráttu.

Stefna stjórnvalda á undanförnum árum hefur leitt til þess að lífskjör almennings hafa versnað verulega hér á landi. Sköttum hefur verið velt yfir á launafólk, tekjur hafa dregist saman, atvinnuleysi hefur aukist verulega og launamisrétti vaxið. Samkvæmt upplýsingum frá félagsmálastofnunum víða um land er nú svo komið, að fullvinnandi fólk getur ekki séð sér og fjölskyldum sínum farborða og leitar í vaxandi mæli eftir fjárhagsaðstoð sveitarfélaga vegna þess að laun duga ekki til framfærslu. Fátækt er að verða hlutskipti sífellt fleiri vinnandi Íslendinga. Á þessu yfirlýsta ári fjölskyldunnar vaxa skuldir heimilanna dag frá degi og félagsleg vandamál fylgja í kjölfarið. Kvennalistinn telur það vera forgangsverkefni næstu ríkisstjórnar að snúa þessari þróun við. Atvinnuleysi er meira í röðum kvenna en karla, en samt hafa aðgerðir stjórnvalda til þess að draga úr atvinnuleysi fyrst og fremst miðast við karla. Minni félagsleg aðstoð við barnafjölskyldur og niðurskurður í heilbrigðiskerfinu bitna fremur á konum en körlum. Það eru fyrst og fremst konur, sem sinna börnum, öldruðum og sjúkum. Laun kvenna eru þó ekki í neinu samræmi við þá ábyrgð sem þær bera. Launamismunur kynjanna hefur vaxið á undanförnum árum og er orðinn algjörlega óþolandí.

Konur um allt land hafa gripið til sinna eigin ráða og hafa sýnt mikla hugkvæmni í atvinnusköpun og átt frumkvæði að samvinnu og samstarfi sem leitt hefur til aukinnar atvinnu og vaxandi bjartsýni og efti trú þeirra á eigin getu. Þetta frumkvæði vill Kvennalistinn efla og styðja.

Prátt fyrir rúmlega 100 ára kvennabaráttu er mikið verk að vinna fyrir íslenskar konur. Við okkur blasir sú staðreynnd að völd og áhrif kvenna eru mun minni hér á landi en meðal systra okkar á hinum Norðurlöndunum. Gömlu flokkarnir ríghalda í völd karla, konum er fórnæð í prófkjörum og þær virðast eiga erfiðara uppdráttar í flokkakerfinu en nokkru sinni fyrr. Ef svo heldur fram sem horfir mun konum fækka á Alþingi Íslendinga meðan konur hafa slegið ný heimsmet á þingum hinna Norðurlandanna. Konur hljóta að leita skýringa á þeirri öfugþróun sem hér á sér stað og snúa bökum saman. Samstaða um bættan hlut kvenna þvert á öll flokksbond hlýtur að vera það svar sem dugar.

Kvennalistinn heitir konum stuðningi í baráttunni og hvetur þær til að gefa ekki sinn réttmæta hlut eftir, jafnframt því sem við ítrekum að aldrei hefur verið meiri þörf fyrir rödd Kvennalistans í íslenskum stjórnmalum.

Við viljum sjá hugarfarsbyltingu sem birtist í aðgerðum stjórnvalda og vinnumarkaðar, konum í vil. Mest reynir þó á konur sjálfar að þær sýni öfluga samstöðu í þeim málum sem heitast brenna á konum. Það breytir enginn heiminum fyrir okkur, við verðum að gera það sjálfar.

Hagsmunir Íslendinga byggjast á verndun umhverfisins, ekki síst lífríki hafssins og þar berum við miklu ábyrgð. Verndun umhverfisins kallar á ábyrgð hvers einasta einstaklings í daglegu lífi og samvinnu þjóða heims. Í heimi mikilla breytinga og vaxandi vandamála heimsbyggðarinnar er þörf fyrir reynslu og lifssýn kvenna. Til

íslenskra kvenna hefur verið litið sem fyrirmýnda um víða veröld, m.a. til Kvennalistans, hugmyndafræði og vinnubragða hans.

Kvennalistinn hefur á 12 ára starfstíma sínum mótað stefnu sem horfir til framtíðar og vinnur að samfélagi þar sem virðing fyrir lífi, jöfnuður og réttlæti ríkir. Í komandi kosningum mun Kvennalistinn leita eftir stuðningi til þess að vinna að framgangi stefnumála sinna með þátttöku í ríkisstjórn. Við ætlum að vinna að markvissri atvinnuuppbyggingu, bæta kjör kvenna og fjölskyldunnar, snúa af braut blindrar hagvaxtar- og peningahyggju, auka lýðræði og áhrif almennings, bæta pólitiskt siðferði og tryggja sem best hagsmuni Íslendinga í samskiptum við aðrar þjóðir, án þess að fórna rétti okkar til að ákveða eigin framtíð og gerð þess samfélags sem við viljum búa í.